

Beskrivelse af den meningsløse Vædekørsel. Kørselen fandt Sted med stærk Fart, fortæller Øjenvidnerne til denne Ulykke. „Bilen svingede pludselig fra Vejen ind mod et Træ ved Grøften og kørte imod dette, Sammenstødet fandt Sted med saa stor Kraft, at Bilen blev fuldstændig knust. Vogel og Christensen blev slynget hen ad Vejen. Christensen slog Hovedet mod en Sten og blev dræbt paa Stedet“. Nu kan man sige, det maa blive de Menneskers private Sag, om de vil optræde som Selvmordere paa denne opsigtvækkende Maade. Men det mener jeg nu ikke; for samtidig med, at de Herrer eller Damer, hvem det nu kan være, bringer sig selv i Fare, bringer de ogsaa andre vejfarende i Fare. Jeg vil understrege endnu en Gang, at mangfoldige Automobilister optræder overlegent og hensynsløst, og som om det i Virkeligheden var dem, Vejene og Gaderne var byggede for.

Den højtærede Justitsminister sagde, at hvis disse Vædekørsler kunde hindres, vilde han gøre det. Jeg tror, at de for en stor Del kan hindres, thi enhver Prøvebil, der bliver sendt ud, og som overhales af en anden Bil, kan bestemt konstateres Ulovligheden. Jeg er overbevist om, at hvis et tilstrækkeligt stort Antal Bøder kom til at hagle ned over disse Lovbrydere, vilde det have en vis Virkning paa dem. Jeg haaber derfor, at den sidste Ulykke, som her er sket, vil bidrage sit til at aabne Ministerens og Autoriteternes Øjne for den ganske uforsvarlige Bilkørsel, som har fundet Sted, og som fremdeles finder Sted.

Justitsministeren (Rytter): Jeg forstod ikke det ærede Medlems sidste Udtalelse: at denne Ulykke skulde bidrage til at aabne Ministerens og Autoriteternes Øjne, tværtimod begyndte netop det nuværende Ministerium, saa snart det kom til Magten, at optræde kraftigt mod Automobilisterne, og jeg vil ogsaa fremdeles gøre det. Jeg tror oven i Købet, jeg kan sige, at jeg dér har de to Automobilklubber bag mig, idet de ogsaa optræder kraftigt overfor de saakaldte Automobilbøller. Jeg skal ikke lade det mangle paa god Villie i saa Henseende, navnlig naar jeg ved, at jeg har Rigsdagen bag mig.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslagene Nr. 1, 2 og 3 til § 1 af *Udvalget* (se Tillæg B. Sp. 4305) *vedtoges* uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 4 til samme Paragraf af et *Mindretal* (J. P. Jensen, Holger

Larsen, A. C. Mortensen, N. P. Nielsen og Wilmann)

forkastedes med 67 Stemmer mod 36.

Ændringsforslag Nr. 5 til samme Paragraf af *Udvalget* *vedtoges* med 103 Stemmer mod 1.

Ændringsforslag Nr. 6 til samme Paragraf af *Udvalget* *vedtoges* uden Afstemning.

Derefter sattes Lovforslaget som Helhed under Forhandling.

Boa: Jeg vil nu som ved tredie Behandling ganske kort motivere, at jeg ikke kan stemme for Lovforslaget. Allerede ved første Behandling fremførte jeg, at et stort Transportfirma her i Byen vilde have arbejdet med Underskud i afvigte Aar, hvis de Beskatningsregler, der indeholdes i dette Lovforslag, havde været gældende. Det vilde den højtærede Justitsminister slet ikke høre Tale om. I Dag siger nu den højtærede Minister, at det er et rimeligt og retfærdigt Krav, at Droskeafgifterne bliver nedsat. Det synes jeg ogsaa er rimeligt og retfærdigt, thi de Afgifter, her fastsættes, er urimelige, og derfor stemte jeg for, at vi nedsatte dem. Men er det da ikke lige saa urimeligt, at store Transport-selskaber nu bliver stillet overfor eventuelt at maatte likvidere og afhænde deres Køretøjer? Og der er ingen Tvivl om, at man ude i det praktiske Liv staar overfor noget saadant. Der er Masser af Steder ude i det praktiske Liv, hvor man har den største Møje med at holde Forretningen gaaende, og hvor en saadan forøget Skat vil spille en overordentlig stor Rolle. Jeg kan derfor ikke gaa med til at stemme for dette Lovforslag; jeg mener, at disse Beskatningsregler er urimelige og ganske særlig kommer til at gaa ud over Næringslivet. Hvis den højtærede Minister vilde være gaaet med til at reducere Afgiften for Vare- og Lastautomobiler, havde jeg derimod med Fornøjelse kunnet stemme for Lovforslaget.

Der staar i § 35: „Saafremt et Motorkøretøj eller en Paahængsvogn ikke ønskes benyttet, kan Indregistreringsmærket deponeres hos vedkommende Politimyndighed, men dog mindst for en enkelt samlet Afgiftsperiode, og Afgiften bortfalder da for den eller de Perioder, i hvilke Mærket har været deponeret.“ Det vil have sin store Vanskelighed for en Mand at sige et Kvartal forud, at han ikke har Brug for sit Køretøj, hvorimod det er ganske nemt for ham efter et Kvartals Udløb at erklære, at han ikke har brugt sin Vogn i dette Kvartal, og paa